اخبار

وزیر نفت:

تولید گازوئیل در کشور افزایش یافت

گازوئیل تولید داخل در یک سال گذشته از مرحله تأمین بخشی از نیاز کشور به نقطه‌ای رسیده که واردات آن از اواسط سال گذشته متوقف شده است. وزیر نفت افزایش خوراک پالایشگاه‌ها و اصلاح فرآیندهای پالایشی را دو عامل اصلی رشد تولید این فرآورده اعلام کرده است. به گزارش وزارت نفت، محسن پاک‌نژاد با اشاره به تحولات اخیر در سبد تولیدات پالایشگاهی کشور، اظهار کرد: «طی یک سال اخیر، شاهد افزایش قابل‌ملاحظه‌ای در تولید گازوئیل بوده‌ایم؛ به‌طوری‌که از اواسط سال گذشته تاکنون، دیگر نیازی به واردات این فرآورده نداشته‌ایم.» وی، دو عامل کلیدی را در این تغییر وضعیت اثرگذار دانست و یادآور شد: «از سویی افزایش خوراک نفت خام، با تزریق حجم بیشتری از نفت خام به واحدهای پالایشی ظرفیت‌های بلااستفاده یا کم‌کارکرد را فعال کرده و از سوی دیگر اصلاحات فرآیندی موجب تغییر سازوکارها و اصلاحات فنی در واحدهای پالایشگاهی شده و در نهایت باعث بهبود راندمان و افزایش تولید سوخت مایع شده است.» پاک‌نژاد در خصوص تداوم روند خودکفایی و افزایش ظرفیت تولید سوخت کشور گفت: «پیش‌بینی می‌کنیم با بهره‌برداری از پالایشگاه ستاره مهر خلیج‌فارس تا پایان سال‌جاری، جهش دیگری در تولید بنزین، گازوئیل و سایر سوخت‌های ضروری کشور رقم بخورد که قطعاً کمک مؤثری به تأمین پایدار انرژی خواهد کرد.»

تجارت ۶۰ میلیارد دلاری ایران با بریکس

معاون خدمات تجاری سازمان توسعه تجارت ایران با اعلام اینکه حجم مبادلات تجاری ایران با کشورهای عضو بریکس به حدود ۶۰ میلیارد دلار در سال می‌رسد، بر ضرورت استفاده عملی‌تر از ظرفیت عضویت ایران در این گروه تأکید کرد.

به گزارش ایرنا، محمدصادق قنادزاده با اشاره به حضور رئیس‌جمهوری ایران در نشست سران بریکس گفت: «در این نشست موضوعاتی از جمله توسعه کریدورهای بین‌المللی، سازوکارهای پرداخت، تجارت و همکاری‌های مالی بررسی شد و ایران نیز آمادگی خود را برای مشارکت در این حوزه‌ها اعلام کرد.» به گفته او، در رایزنی‌های دوجانبه نیز توسعه مسیرهای تجاری و ترانزیتی و ایجاد راهکارهای مناسب برای مبادلات مالی مورد توجه قرار گرفت.

قنادزاده حجم مبادلات ایران با اعضای بریکس را حدود ۶۰ میلیارد دلار اعلام کرد که از این میزان، حدود ۲۳ میلیارد دلار به صادرات ایران و ۳۷ میلیارد دلار به واردات از کشورهای عضو اختصاص دارد. معاون خدمات تجاری سازمان توسعه تجارت ایران معتقد است: «با وجود این حجم مبادلات، هنوز ظرفیت‌های عضویت ایران در بریکس به‌طور کامل در اقتصاد کشور مورد استفاده قرار نگرفته است.»

سیاست زیرساختی کشور باید سه اولویت روشن داشته باشد

ساختن کافی نیست

یادداشت

خدایار خاشع
دبیر کمیته شرکت‌های سرمایه‌گذار در آزادراه‌ها

گاهی برای فهمیدن وضعیت یک کشور، باید به جاده‌ها، پل‌ها و راه‌آهن‌هایش نگاه کرد؛ نه فقط به تولید ناخالص داخلی و آمار رشد اقتصادی. چون زیرساخت، حافظه فیزیکی یک کشور است یعنی آنچه نسل‌های گذشته ساخته‌اند و نسل‌های آینده باید از آن استفاده کنند. آمریکا نمونه بسیار جالبی است، بخش مهمی از شبکه بزرگراهی آمریکا در دوران پس از جنگ جهانی دوم و بویژه در عصر آیزنهاور ساخته شد، شبکه‌ای عظیم که آمریکا را به هم متصل کرد و یکی از پایه‌های رشد اقتصادی این کشور شد. امروز اما بخش مهمی از مسأله آمریکا دیگر «ساختن» نیست، بلکه مسأله نگهداری، نوسازی و بازسازی همان سرمایه عظیم گذشته است.

گزارش سال ۲۰۲۵ انجمن مهندسان عمران آمریکا، با وجود بهبود نسبت به سال‌های قبل، همچنان به زیرساخت آمریکا نمره کلی C داده است؛ و برای برخی بخش‌های حمل‌ونقل، وضعیت نامطلوب‌تری گزارش شده است. در مورد پل‌ها نیز آمریکا بیش از ۶۲۳ هزار پل دارد که متوسط عمر آنها حدود ۴۷ سال است و برای رساندن پل‌ها به وضعیت مطلوب، شکاف مالی بزرگی وجود دارد.

این به معنای ناتوانی آمریکا نیست و برعکس آمریکا هنوز از بزرگ‌ترین قدرت‌های مهندسی جهان است، مسأله این است که ساختن یک زیرساخت جدید در آمریکا امروز با دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ تفاوت بنیادی دارد. هزینه زمین، الزامات زیست‌محیطی، فرآیندهای طولانی اخذ مجوز، مخالفت‌های محلی، تعدد نهادهای تصمیم‌گیر و پیچیدگی تأمین مالی، اجرای پروژه‌های بزرگ را بسیار دشوار و زمانبر کرده است. بنابراین آمریکا با یک مسأله کلاسیک مواجه شده است و آن این است که کشوری که سرمایه زیرساختی عظیمی ساخته، اکنون باید بخش بزرگی از توان مالی خود را صرف حفظ همان سرمایه کند. اما چین مسیر دیگری را طی کرده است. چین در دو سه دهه اخیر، با یک سیاست متمرکز و بلندمدت، همچنان به ساختن ادامه داده است. شبکه راه‌آهن سریع‌السیر چین در پایان سال ۲۰۲۵ از ۵۰ هزار کیلومتر عبور کرده و فقط طی سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵ حدود ۱۲ هزار کیلومتر خط سریع‌السیر جدید به بهره‌برداری رسیده است. بنابراین، چین هنوز در مرحله‌ای است که «شبکه جدید» می‌سازد و آمریکا بیشتر در مرحله‌ای است که «شبکه موجود» را حفظ و بازسازی می‌کند. و این دو تفاوت بزرگی با یکدیگر دارند. اما از اینجا به بعد، داستان برای ما در ایران اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

ایران؛ نه چین هستیم و نه آمریکا

ایران امروز با یک دوگانگی در سیاست زیرساختی روبه‌رو است. از یک طرف، بخش قابل توجهی از زیرساخت‌های موجود کشور، به‌خصوص راه‌ها، پل‌ها و ابنیه فنی، نیازمند نگهداری، بهسازی و بازسازی هستند و از طرف دیگر، با انبوهی از پروژه‌های نیمه‌تمام مواجهیم.

آمار اعلام‌شده درباره تعداد پروژه‌های عمرانی نیمه‌تمام متفاوت است، اما در سال‌های اخیر ارقامی در حدود ده‌ها هزار پروژه مطرح شده است. حتی رقم ۶۵ هزار پروژه به عنوان چالش بودجه ۱۴۰۵ گزارش شده است. در چنین شرایطی، یک پرسش ساده اما اساسی باید مطرح شود، آیا منطقی است که با بودجه محدود، هم پروژه‌های نیمه‌تمام گذشته را ادامه دهیم، هم شبکه موجود را نگهداری کنیم و هم مرتباً پروژه‌های جدیدی را آغاز کنیم؟ پاسخ روشن است: خیر. وقتی منابع محدود است، شروع هر پروژه جدید به معنای تقسیم بیشتر منابع است. به این معنی که اگر امروز ۱۰۰ واحد بودجه عمرانی داشته باشیم و به جای تمرکز بر ۱۰ پروژه نیمه‌تمام، ۱۰ پروژه جدید نیز اضافه کنیم، در عمل نه پروژه‌های قدیمی بموقع تمام می‌شوند و نه پروژه‌های جدید و در نتیجه، پروژه‌های نیمه‌تمام، به پروژه‌های نیمه‌تمام جدید متصل می‌شوند و این چرخه سال‌ها ادامه پیدا می‌کند. پروژه‌ای که تمام نمی‌شود، سرمایه نیست؛ سرمایه منجمدشده است، در اقتصاد زیرساخت، یک پروژه تا زمانی که به بهره‌برداری نرسیده، تمام ارزش اقتصادی خود را ایجاد نمی‌کند. یک آزادراه نیمه‌تمام، درآمد و صرفه‌جویی کامل خود را ایجاد نمی‌کند، یک راه‌آهن نیمه‌تمام، شبکه حمل‌ونقل ایجاد نمی‌کند. یک پل نیمه‌تمام، گره ترافیکی را باز نمی‌کند و یک پروژه که سال‌ها طول می‌کشد، علاوه بر افزایش هزینه ساخت، هزینه فرصت سرمایه را نیز به کشور تحمیل می‌کند. به همین دلیل، اولویت دادن به اتمام پروژه‌های دارای توجیه اقتصادی و اجتماعی بالا، گاهی از شروع پروژه‌های جدید بسیار مهم‌تر است. اما مشکل دیگری هم داریم، گاهی پروژه جدید نه به دلیل اولویت ملی، بلکه به دلیل مطالبه یا فشار سیاسی آغاز می‌شود. نماینده مجلس طبیعتاً وظیفه دارد مطالبات حوزه انتخابیه خود را پیگیری کند؛ اما مشکل زمانی ایجاد می‌شود که هر مطالبه به یک «ردیف عمرانی» تبدیل شود، بدون آنکه مشخص باشد هزینه نهایی پروژه چقدر است و مهم‌تر از همه، آیا کشور توان نگهداری آن را پس از افتتاح دارد؟ این سؤال آخر را نباید فراموش کنیم. زیرا ساختن یک راه، پایان هزینه نیست؛ آغاز هزینه‌های نگهداری آن است.

> وقتی منابع محدود است، شروع هر پروژه جدید به معنای تقسیم بیشتر منابع است، اگر امروز ۱۰۰ واحد بودجه عمرانی داشته باشیم و به جای تمرکز بر ۱۰ پروژه نیمه‌تمام، ۱۰ پروژه جدید نیز اضافه کنیم، در عمل نه پروژه‌های قدیمی بموقع تمام می‌شوند و نه پروژه‌های جدید و در نتیجه، پروژه‌های نیمه‌تمام، به پروژه‌های نیمه‌تمام جدید متصل می‌شوند و این چرخه سال‌ها ادامه پیدا می‌کند

به نظر وقت آن رسیده است که درباره پروژه‌های حمل‌ونقل کشور، خصوصاً پروژه‌های ریلی، یک ارزیابی جدی درباره مسأله‌های پس از بهره‌برداری انجام شود. مثلاً چند خط ریلی که در سال‌های اخیر با هزینه‌های سنگین و در بعضی موارد با سال‌ها تأخیر افتتاح شده‌اند، انتخاب کنیم و بعد از چند سال از خود بپرسیم:

- این پروژه در عمل چقدر بار جابه‌جا کرده است؟
- چند مسافر از آن استفاده کرده‌اند؟
- هزینه هر تن-کیلومتر یا مسافر-کیلومتر آن چقدر بوده است؟
- ظرفیت طراحی‌شده آن چقدر بوده و چه درصدی از آن واقعاً مورد استفاده قرار گرفته است؟
- هزینه نگهداری سالانه آن چقدر است؟

و سرانجام:

آیا اگر امروز حق انتخاب می‌داشتیم، با اطلاعاتی که اکنون داریم، باز هم همین پروژه را با همین مشخصات اجرا می‌کردیم؟

این پرسش‌ها نه برای زیر سؤال بردن پروژه‌های گذشته، بلکه برای یاد گرفتن از تجربه گذشته و جلوگیری از تکرار اشتباهات است.

برای مثال، درباره خطوط ریلی جدیدی که در سال‌های اخیر افتتاح شده‌اند، باور داشته باشیم که صرفاً افتتاح، شاخص موفقیت پروژه نیست، شاخص موفقیت این است که بعد از افتتاح، قطارها چقدر حرکت کنند، چه مقدار بار و مسافر جابه‌جا شود و چه ارزش اقتصادی برای کشور ایجاد شود. شاید یکی از اصلاحات اساسی مورد نیاز در سیاست‌گذاری حمل‌ونقل ایران همین باشد: پروژه را برای افتتاح نسازیم؛ برای استفاده بسازیم. ممکن است افتتاح یک خط ریلی یا یک بزرگراه از نظر سیاسی و رسانه‌ای جذاب باشد؛ اما ارزش واقعی آن زمانی مشخص می‌شود که چند سال بعد ببینیم آیا مردم و صاحبان کالا واقعاً از آن استفاده می‌کنند یا نه. کشوری که منابعش محدود است، باید بین دو انتخاب تفاوت بگذارد انتخاب بین پروژه‌ای که ساخته می‌شود و پروژه‌ای که ارزش اقتصادی ایجاد می‌کند. این دو الزاماً یکی نیستند.

سیاست زیرساختی ایران در شرایط امروز باید سه اولویت روشن داشته باشد:

اول: نگهداری و بهسازی سرمایه موجود:

راه‌ها، پل‌ها، ابنیه فنی و شبکه‌های موجود را نباید قربانی ساخت پروژه‌های جدید کرد.

سرمایه‌ای که طی چند دهه با هزینه‌های سنگین ساخته شده، اگر نگهداری نشود، به تدریج مستهلک می‌شود و هزینه بازسازی آن چند برابر خواهد شد.

دوم: تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام اولویت‌دار:

پروژه‌هایی که درصد پیشرفت بالا دارند، توجیه اقتصادی روشن دارند و با منابع محدود می‌توان آنها را در مدت معقول به بهره‌برداری رساند، باید در اولویت قرار گیرند.

سوم: شروع پروژه‌های جدید، فقط پس از عبور از یک فیلتر سخت اقتصادی؛ اگر پاسخ روشنی نداریم، شاید بهتر باشد فعلاً آن را شروع نکنیم. و در نهایت؛ درسی که آمریکا و چین به ما می‌دهند:

آمریکا به ما می‌آموزد که ساختن زیرساخت بدون برنامه بلندمدت نگهداری، روزی کشور را با کوهی از هزینه‌های انباشته مواجه می‌کند و چین به ما می‌آموزد که برنامه بلندمدت، تأمین مالی پایدار و انتخاب هدفمند پروژه‌ها می‌تواند زیرساخت را به موتور توسعه اقتصادی تبدیل کند. ایران امروز باید از هر دو تجربه استفاده کند. ما نه منابع چین را داریم و نه می‌توانیم مانند آمریکا هزینه‌های هنگفت نگهداری یک شبکه بسیار عظیم را تحمل کنیم، پس باید هوشمندانه‌تر انتخاب کنیم. در شرایطی که هزاران پروژه نیمه‌تمام داریم، بودجه محدود است و بخش مهمی از سرمایه‌های موجود کشور نیازمند نگهداری و بازسازی است، شاید بزرگ‌ترین تحول در سیاست عمرانی کشور این نباشد که چه پروژه جدیدی را شروع کنیم؛ بلکه این باشد که کدام پروژه را شروع نکنیم. گاهی نساختن یک پروژه کم‌اولویت، خود یک تصمیم بزرگ عمرانی است. شاید زمان آن رسیده باشد که از فرهنگ «افتتاح پروژه» به فرهنگ «ایجاد ارزش از زیرساخت» عبور کنیم. چرا که در نهایت، مردم با تعداد پروژه‌های افتتاح‌شده زندگی نمی‌کنند، با راهی که واقعاً طی می‌شود، با قطاری که واقعاً مسافر و بار جابه‌جا می‌کند، با پلی که واقعاً گرهی را باز می‌کند و با زیرساختی که سال‌ها پس از افتتاح همچنان کار می‌کند، زندگی می‌کنند.

بانک صادرات ایران

آگهی مزایده عمومی
بانک صادرات ایران

بانک صادرات ایران (سهامی عام) در نظر دارد در راستای اجرای ((قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور))، سهام خود در شرکت‌های ذیل را مطابق شرایط مندرج در آگهی از طریق مزایده عمومی واگذار نماید:

ردیف	نام شرکت	شماره ثبت	شناسه ملی	میزان سهام قابل عرضه	درصد سهامداری	سرمایه ثبت شده شرکت (میلیون ریال)	قیمت پایه مزایده (میلیون ریال)	سپرده تودیعی جهت شرکت در مزایده	شرایط پرداخت
۱	مدیریت سپهر انرژی صادرات	۵۷۰۷۰۹	۱۴۰۰۹۶۹۵۰۸۲	۴۵/۹۱۱/۹۸۰/۰۰۰	٪۹۹/۹۹	۴۵/۹۱۲/۰۰۰	۳۰۱/۷۷۹/۴۴۴	٪۱۰ مبلغ پایه	٪۱۰۰ نقد
۲	کارگزاری بانک صادرات ایران	۱۰۲۵۷۸	۱۰۱۰۱۴۶۵۲۱۸	۲/۰۰۹/۹۳۵/۷۴۰	٪۶۶/۹۹	۳/۰۰۰/۰۰۰	۱۶/۸۷۳/۴۱۰	٪۲۰ مبلغ پایه	٪۱۰۰ نقد

۱- شرایط عمومی مزایده:

۱-۱- عرضه سهام به‌شرح مندرج در جدول فوق انجام می‌گیرد.

۱-۲- قیمت مندرج در جدول فوق قیمت پایه سهام می‌باشد و به قیمت‌های پیشنهادی کمتر از قیمت پایه ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۱-۳- متقاضیان می‌بایست سپرده تودیعی جهت شرکت در مزایده را به‌صورت نقد/ چک بانکی بانک صادرات ایران/ ضمانت‌نامه بانکی غیر از بانک صادرات ایران به شماره حساب ۰۱۰۲۷۵۳۱۷۲۰۰۳ (شماره شبای IR۹۸۰۱۹۰۰۰۰۰۰۰۰۱۰۲۷۵۳۱۷۲۰۰۳) به‌نام بانک صادرات ایران به شناسه‌ملی ۱۰۸۶۱۷۳۶۰۶۲ واریز/ دریافت نموده و به‌انضمام سایر مدارک مزایده، در پاکات در بسته تا مهلت مقرر به اداره کل سرمایه گذاری بانک صادرات ایران واقع در تهران، خیابان سمیه، پلاک ۸۵ (برج سپهر)، طبقه ششم تسلیم نمایند.

۱-۴- کلیه هزینه‌های نشرآگهی، کارشناسی و ارزشگذاری و مالیات نقل و انتقال سهام بر عهده برنده مزایده می‌باشد.

۱-۵- شرکت در مزایده به منزله پذیرش کلیه شرایط مندرج در اسناد مزایده و تمامی ضمایم آن است.

۱-۶- شرکت کنندگان در مزایده می‌بایست نسبت به مهر و امضای پیش‌نویس قرارداد واگذاری سهام ارائه شده توسط بانک اقدام نمایند.

۱-۷- متقاضیان خرید سهام برای کسب اطلاعات بیشتر و خرید اسناد مزایده با ارائه فیش بانکی به مبلغ ده میلیون ریال به شماره حساب ۰۱۰۲۷۵۳۱۷۲۰۰۳ به‌نام بانک صادرات ایران می‌توانند طبق مهلت مقرر از تاریخ درج آگهی لغایت روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۵ به‌جز پنجشنبه‌ها و ایام تعطیل از ساعت ۸ الی ۱۳ به نشانی مندرج در بند ۱-۳ مراجعه نمایند. همچنین مهلت تحویل اسناد مزایده و ارائه پیشنهاد حداکثر تا ساعت ۱۳ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۶ می‌باشد.

۱-۸- به درخواست‌های واصله بعد از مهلت مقرر در بند ۱-۷، درخواست‌های فاقد سپرده تودیعی جهت شرکت در مزایده یا درخواست‌های مشروط، ناقص و فاقد امضا و مهر متقاضی ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۲- شرایط اختصاصی مزایده:

۲-۱- خریدار می‌بایست پس از امضای قرارداد، نام تجاری شرکت‌های مورد مزایده را تغییر دهد.

۲-۲- در خصوص شرکت ردیف ۲ جدول فوق، خریدار می‌بایست قبل از نقل و انتقال سهام کلیه مجوزهای مورد‌نیاز و مرتبط را از سازمان بورس و اوراق بهادار دریافت نماید.

۲-۳- خریدار ضمن پرداخت ثمن معامله، می‌بایست نسبت به تسویه بدهی‌های شرکت‌های موضوع مزایده به بانک صادرات ایران به‌صورت یکجا و نقد، همزمان با امضای قرارداد واگذاری سهام اقدام نماید.

۲-۴- خریدار سهام می‌بایست ظرف ۷ روز کاری پس از ابلاغ کتبی برنده مزایده نسبت به پرداخت ثمن نقدی و امضای قرارداد نزد بانک اقدام نماید. در غیر این صورت نتیجه مزایده باطل و خسارات وارده برابر ضوابط و مقررات از محل سپرده تودیعی شرکت در مزایده به نفع بانک ضبط خواهد شد و پیشنهاد دهنده نسبت به آن هیچ گونه ادعایی نخواهد داشت.

۳- سایر موارد:

۳-۱- پاکات شرکت در مزایده، رأس ساعت ۸ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸ در محل سالن جلسات به نشانی تهران، خیابان سمیه، پلاک ۸۵ (برج سپهر)، طبقه پنجم مفتوح و نتایج پس از اخذ تاییدیه‌های کمیته‌های مربوطه و هیأت‌مدیره بانک، به‌صورت کتبی به برنده اعلام می‌گردد.

۳-۲- بانک صادرات در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات واصله مختار می‌باشد و متقاضیان حق اعتراض در خصوص تصمیمات متخذه بانک را نخواهند داشت.

۳-۳- متقاضیان با شرکت در مزایده به‌صورت ضمنی اعلام و قبول می‌نمایند که از کلیه تعهدات، بدهی‌ها و آخرین وضعیت مالی، اقتصادی، حقوقی و تبعات و تعهدات ناشی از سهام شرکت مورد مزایده مطلع بوده و حق هیچ گونه اعتراضی در این خصوص نداشته و هرگونه ادعای احتمالی در حال و آتی را از خود سلب و اسقاط می‌نمایند.

۳-۴- متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۸۴۷۶۲۱۴۵-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.

بانک صادرات ایران (سهامی عام)
www.bsi.ir

فراخوان واگذاری
پروژه مسکونی ریحانه هشتگرد

سرمایه گذاری امروز، آرامش فرداست...
جایی برای ساختن آینده، با اطمینان و اعتماد...

یک نهاد غیر دولتی در نظر دارد نسبت به واگذاری پروژه مسکونی نیمه کاره به تعداد ۲۵ بلوک شامل ۴/۴۶۱ واحد به متراژ های مختلف و با پیشرفت فیزیکی ٪۳۸/۶۳ به صورت یکجا اقدام نماید.

در بهترین نقطه شهر
دسترسی به فروشگاه و مترو

زمان برگزاری فراخوان
از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۸
از ساعت ۷:۳۰ الی ۱۴:۳۰

به نشانی
مرزداران جنب شهرک آزمایش
ساختمان حکمت مراجعه نمایید.

برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره‌های ذیل تماس حاصل فرمایید
۰۹۱۲۳۴۷۹۷۵۹ - ۰۹۱۲۳۶۲۳۶۴۴

اداره کل غله و خدمات بازرگانی

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شماره ۱۴۰۵/م/۳
انتخاب پیمانکار جهت تأمین نیروی حفاظت فیزیکی
نوبت دوم

اداره کل غله و خدمات بازرگانی استان تهران به نمایندگی از شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران در نظر دارد جهت تأمین نیروی حفاظت فیزیکی به تعداد ۹۷ نفر در استان تهران با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir با شماره مناقصه ۲۰۰۵۰۹۱۳۱۹۰۰۰۰۰۳ به‌صورت الکترونیکی اقدام به برگزاری مناقصه عمومی نمایید.

۱-مهلت تحویل اسناد به متقاضیان از تاریخ انتشار آگهی اول (۱۴۰۵/۰۶/۲۶) از طریق سامانه به مدت ۷ روز تا مورخ (۱۴۰۵/۰۷/۰۲) می‌باشد.

۲-مهلت دریافت اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز یک‌شنبه (۱۴۰۵/۰۷/۱۲) می‌باشد.

۳-زمان و محل بازگشایی پاکت‌ها ساعت ۹ صبح روز دوشنبه (۱۴۰۵/۰۷/۱۳) در محل دفتر مرکزی اداره کل به نشانی: تهران -خیابان شهید رجایی -چهارراه چیت‌سازی سیلوی شهید اسدالله زاده (سیلوی تهران) می‌باشد.

۴-برگزاری مناقصه صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد و کلیه مراحل فرآیند مناقصه شامل دریافت اسناد مناقصه، پرداخت تضمین شرکت در مناقصه (ودیعه) ارسال پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکات، اعلام به برنده، در بستر سامانه و از این طریق امکان‌پذیر می‌باشد.

۵-مبلغ و نوع تضمین شرکت در مناقصه، پیشنهاد دهندگان می‌بایست نسبت به واریز مبلغ (۴۲,۵۱۱,۳۶۵,۵۹۵ ریال) به‌عنوان سپرده شرکت در مناقصه به‌حساب شماره (IR ۲۰۰۳۰۹۱۳۱۹۰۰۰۰۱) خزانه نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا ضمانت‌نامه بانکی سه ماهه و قابل تمدید ۳ ماه دیگر حاوی تأییدیه سپام به‌نام شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران اقدام نمایند.

۶-اصل فیش واریزی و یا اصل ضمانت‌نامه بانکی جهت سپرده شرکت در مناقصه (پاکت الف) علاوه بر بارگذاری در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) می‌بایست به‌صورت فیزیکی در پاکت دربسته تا پایان وقت اداری روز یک‌شنبه (۱۴۰۴/۰۷/۱۲) تحویل دبیرخانه اداره حراست اداره کل غله استان تهران گردد.

اداره کل غله و خدمات بازرگانی استان تهران

PGPIC
شرکت کود شیمیایی اوره لردگان

آگهی مزایده عمومی
نوبت دوم

فروش اقلام ضایعاتی و در هم
متعلق به شرکت کود شیمیایی اوره لردگان

شرکت کود شیمیایی اوره لردگان (سهامی عام) در نظر دارد فروش اقلام ضایعاتی و در هم متعلق به شرکت کود شیمیایی اوره لردگان خود را از طریق مزایده عمومی به‌فروش رساند، لذا متقاضیان شرکت در مزایده جهت دریافت اسناد مزایده مطابق شرایط ذیل اقدام نمایند.

- **مبلغ تضمین شرکت در مزایده** برابر ۳۸۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی یا چک تضمین شده بانکی می‌باشد.

متقاضیان جهت دریافت اسناد مزایده از روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ با مراجعه به وب‌سایت شرکت به آدرس WWW.LUFC.IR بخش مزایدات و یا از طریق مراجعه حضوری به آدرس تهران- شهرک غرب- بلوار فرحزادی-خیابان نخلستان-کوچه گلستان یکم- پلاک۴۸-طبقه ۳ با معرفی‌نامه کتبی اقدام نمایند.

- **محل تحویل محصول مورد مزایده:** انبار مجتمع کود شیمیایی اوره لردگان
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مزایده قید شده است.

روابط عمومی شرکت کود شیمیایی اوره لردگان